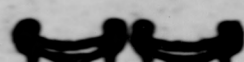

22. Du skall löna dem dig tjénar, Dina pigor,
 dina drängar, Förän solen nedergår; Om du de-
 ras lön förvänder, Är en post som alltid ränder,
 Inför Herran skrifven står.
 23. Du skall sitta i sängen vara, Och din sö-
 ter icke spara, Och om allt i huset se: Se om
 dörrarna är lyckta, Se om ljus och eld är släck-
 ta, Innet pigan lita på.
 24. De som uti landet wandra, Från det e-
 na hus till andra, De som roffa, de som spä,
 Skall du aldrig efterlöpa, Eller lycka af dem kö-
 pa, Gud beware dig der frä.
 25. Du skall flitigt gå i kyrka, Kropp och
 själ till kraft och styrka, Gerna höra Herrans
 ord. Aldrig skall du glömma detta, Och min lärs-
 dom ej förgåta, När jag hvilat under jord.
 26. Du skall också andra måtta, Ej allena
 brödet äta, Tv en visser qvinna kan, Wid sin
 na gifna tillfälle, Och på widt bekanta ställe,
 Hynd' så under sin man.
 27. När som du vill mat tillreda, Skall du
 alltid duken bredda, Tv det kan du wäl för-
 må, Är din mors och mormors seder; Är också din
 egen heder, Om du vill mig rätt förstå.
 28. Du skall aldrig forgse synas, Fastän so-
 gen kan begynnas, Som den långa Lucie natt;
 Tänk att forgesmolnet sminner, När som solen
 den upprinner, Wi ha fått vår Jesum fatt.
 29. Mera har jag ej att lära; När som de
 min ben utbära, Jag skall sluta mina år, Skall
 du lära barnen dina, Som jag gjorde nu med
 mina, Som i wisan skrifvet står.

En Andra:

22. Du skall löna dem dig tjénar, Dina pigor,
 dina drängar, Förän solen nedergår; Om du de-
 ras lön förvänder, Är en post som alltid ränder,
 Inför Herran skrifven står.
 23. Du skall sitta i sängen vara, Och din sö-
 ter icke spara, Och om allt i huset se: Se om
 dörrarna är lyckta, Se om ljus och eld är släck-
 ta, Innet pigan lita på.
 24. De som uti landet wandra, Från det e-
 na hus till andra, De som roffa, de som spä,
 Skall du aldrig efterlöpa, Eller lycka af dem kö-
 pa, Gud beware dig der frä.
 25. Du skall flitigt gå i kyrka, Kropp och
 själ till kraft och styrka, Gerna höra Herrans
 ord. Aldrig skall du glömma detta, Och min lärs-
 dom ej förgåta, När jag hvilat under jord.
 26. Du skall också andra måtta, Ej allena
 brödet äta, Tv en visser qvinna kan, Wid sin
 na gifna tillfälle, Och på widt bekanta ställe,
 Hynd' så under sin man.
 27. När som du vill mat tillreda, Skall du
 alltid duken bredda, Tv det kan du wäl för-
 må, Är din mors och mormors seder; Är också din
 egen heder, Om du vill mig rätt förstå.
 28. Du skall aldrig forgse synas, Fastän so-
 gen kan begynnas, Som den långa Lucie natt;
 Tänk att forgesmolnet sminner, När som solen
 den upprinner, Wi ha fått vår Jesum fatt.
 29. Mera har jag ej att lära; När som de
 min ben utbära, Jag skall sluta mina år, Skall
 du lära barnen dina, Som jag gjorde nu med
 mina, Som i wisan skrifvet står.

22. Du skall löna dem dig tjénar, Dina pigor,
 dina drängar, Förän solen nedergår; Om du de-
 ras lön förvänder, Är en post som alltid ränder,
 Inför Herran skrifven står.
 23. Du skall sitta i sängen vara, Och din sö-
 ter icke spara, Och om allt i huset se: Se om
 dörrarna är lyckta, Se om ljus och eld är släck-
 ta, Innet pigan lita på.
 24. De som uti landet wandra, Från det e-
 na hus till andra, De som roffa, de som spä,
 Skall du aldrig efterlöpa, Eller lycka af dem kö-
 pa, Gud beware dig der frä.
 25. Du skall flitigt gå i kyrka, Kropp och
 själ till kraft och styrka, Gerna höra Herrans
 ord. Aldrig skall du glömma detta, Och min lärs-
 dom ej förgåta, När jag hvilat under jord.
 26. Du skall också andra måtta, Ej allena
 brödet äta, Tv en visser qvinna kan, Wid sin
 na gifna tillfälle, Och på widt bekanta ställe,
 Hynd' så under sin man.
 27. När som du vill mat tillreda, Skall du
 alltid duken bredda, Tv det kan du wäl för-
 må, Är din mors och mormors seder; Är också din
 egen heder, Om du vill mig rätt förstå.
 28. Du skall aldrig forgse synas, Fastän so-
 gen kan begynnas, Som den långa Lucie natt;
 Tänk att forgesmolnet sminner, När som solen
 den upprinner, Wi ha fått vår Jesum fatt.
 29. Mera har jag ej att lära; När som de
 min ben utbära, Jag skall sluta mina år, Skall
 du lära barnen dina, Som jag gjorde nu med
 mina, Som i wisan skrifvet står.

GS 463

En Andra nya och vackra

W i s o r,

Den Fösta:

Det war en gammal Danneman, ic.

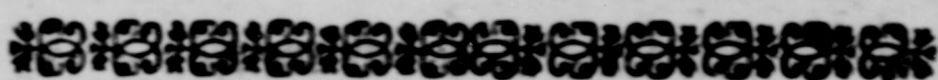
Sjunget under sin egen bekanta Melodie,

Den Andra:

En wacker Hustru hette Thora, ic
 hwilken lärde sin äldsta dotter Karin, som
 hon tänkte gifva bort, att blifwa en god
 och snäll Hushållerska på Landsbygden.

Sjunget som: Phyllis och Corydon, ic.

1. Det var en gammal Danneman, Af ett äd-
 ligt Bondestånd, Tog sin son att lära, Sade:
 Jöns vill du mig tro, Denne gård som vi be-
 so, Kan of icke nära.
 2. Dersör må du se dig om, Så en Piga
 som är from, Kjerstin eller Karin, Grannars
 döttrar båge två, Som så snugga klädda gå,
 Eller lilla Malin.
 3. 10 Rde skall du så Köp dersör de saker
 små, Som till fastmål gåfver, Franka hand-
 skar, Tofka skor, Köp dem uti Callmus bod,
 Andra wackra häfver.
 4. Köp en hatt för plåtar tre Att den Sub-
 ben han kan se, Som är flickans fader; Att
 det är en hurtig Dräng, Som skall ta hans
 barn i fäng, Ty det intet skadar.
 5. Lär af mig det du ej kan, Käre Jöns
 när du blir man, Skall du det besinna, Hvad
 förmån en hustru har, Du skall wara som en
 far, Mot den swaga Qwinna.
 6. Du skall hafwa i fördrag, När din hus-
 stru blifwer swag, Ty det ofta händer, Qwins
 folk hafwer krämpor mång, Efter månans rätta
 gång, Som Gud allt dem sänder.
 7. Du skall aldrig slita skor, Till det hus de
 falla krog, Jag dig det påminner, Se hur wac-
 ker Lasse är, Som sitt korn på Krogen bär;
 Till wären han det finner.
 8. Du skall göra läs och gång, Fre, Hys,

1. Det var en gammal Danneman, Af ett äd-
 ligt Bondestånd, Tog sin son att lära, Sade:
 Jöns vill du mig tro, Denne gård som vi be-
 so, Kan of icke nära.
 2. Dersör må du se dig om, Så en Piga
 som är from, Kjerstin eller Karin, Grannars
 döttrar båge två, Som så snugga klädda gå,
 Eller lilla Malin.
 3. 10 Rde skall du så Köp dersör de saker
 små, Som till fastmål gåfver, Franka hand-
 skar, Tofka skor, Köp dem uti Callmus bod,
 Andra wackra häfver.
 4. Köp en hatt för plåtar tre Att den Sub-
 ben han kan se, Som är flickans fader; Att
 det är en hurtig Dräng, Som skall ta hans
 barn i fäng, Ty det intet skadar.
 5. Lär af mig det du ej kan, Käre Jöns
 när du blir man, Skall du det besinna, Hvad
 förmån en hustru har, Du skall wara som en
 far, Mot den swaga Qwinna.
 6. Du skall hafwa i fördrag, När din hus-
 stru blifwer swag, Ty det ofta händer, Qwins
 folk hafwer krämpor mång, Efter månans rätta
 gång, Som Gud allt dem sänder.
 7. Du skall aldrig slita skor, Till det hus de
 falla krog, Jag dig det påminner, Se hur wac-
 ker Lasse är, Som sitt korn på Krogen bär;
 Till wären han det finner.
 8. Du skall göra läs och gång, Fre, Hys,

1. Det var en gammal Danneman, Af ett äd-
 ligt Bondestånd, Tog sin son att lära, Sade:
 Jöns vill du mig tro, Denne gård som vi be-
 so, Kan of icke nära.
 2. Dersör må du se dig om, Så en Piga
 som är from, Kjerstin eller Karin, Grannars
 döttrar båge två, Som så snugga klädda gå,
 Eller lilla Malin.
 3. 10 Rde skall du så Köp dersör de saker
 små, Som till fastmål gåfver, Franka hand-
 skar, Tofka skor, Köp dem uti Callmus bod,
 Andra wackra häfver.
 4. Köp en hatt för plåtar tre Att den Sub-
 ben han kan se, Som är flickans fader; Att
 det är en hurtig Dräng, Som skall ta hans
 barn i fäng, Ty det intet skadar.
 5. Lär af mig det du ej kan, Käre Jöns
 när du blir man, Skall du det besinna, Hvad
 förmån en hustru har, Du skall wara som en
 far, Mot den swaga Qwinna.
 6. Du skall hafwa i fördrag, När din hus-
 stru blifwer swag, Ty det ofta händer, Qwins
 folk hafwer krämpor mång, Efter månans rätta
 gång, Som Gud allt dem sänder.
 7. Du skall aldrig slita skor, Till det hus de
 falla krog, Jag dig det påminner, Se hur wac-
 ker Lasse är, Som sitt korn på Krogen bär;
 Till wären han det finner.
 8. Du skall göra läs och gång, Fre, Hys,

war, När hon sist ut stugan rände, Alla stöinen
 de uppwände, Allt det som då hemma war.

14. Inga andra seder föra, Slit de kläder
 du kan göra, Fyrtred, walmar hwitt och svart;
 Ty det broket och det randig, Äro mycket odes-
 ständig, Och af en ostadig art.

15. Du skall ej på mannen påcka, När du
 ser en spcke-docka, Klädder öfwer råd och stånd,
 Ty den qwinna mannen gläder, Som är nöjdes
 med de kläder, Som hon selsfwer göra mänd.

16. Mången äfna utom staden, Som ej wor-
 re wårder maten, Kan ej spinna en ten garn,
 Fast hon har två hwoita nåfwa, Kan hon ej en
 fjorta wåfwa, Eller ett par strumpe-band.

17. Du skall icke njugger wara, Jcke heller
 maten spara, För dem du har i ditt bröd, Se
 på deras barn som swölta, Att de ofte-kakor ät-
 ta, Sticka dem på eld och glöd.

18. Du skall icke heller slösa, Säfom de af
 böcken ösa, Du skall hafwa i förred; Tänk att
 året har telt måna, Sedan får du betta, låna,
 Allt det du skall hålla på.

19. Du skall icke barnen föra, När de po-
 sten ha att föra, Från din granne der han bor,
 Straffa dem med rifet hemma, Ty det är en
 wiser qwinna, Som ej barna-poster tror.

20. Du skall också barnen lära, Det som
 ländet till Guds ära, Läsa, Skrifwa excellent, Se-
 dan wet de derom tala, När du genom dödfens
 dwala, Hafwer dig lifån dem wändt.

21. Om du nånfin döeren stänger, För den
 fattiga som tränger, Den som söker efter bröd,
 Lärer Gud detsamma göra, Stänga sina nådes
 dörra, För din själ när du är död.